Öfwer

Fordom Hans Kongl. May.^{s} Troo Man och
Krijgs-Råd/

Den Edle och Wälborne Herren/

Jöran Stiernhielm/

Til Waſula och Stiernlund/

Då han mäd en anſeenlig Lykproceſs af förnämt ock hederligit Folck/
ſampt öflige Fäderneslandets Ceremonier begroofs i St. Clara
Kyrkio på Stockholms Norre-Malm/ den 28
Junij 1674.

ſkreff dätta

Samuel Columbus.

66

1674

Så är nu på denne Sinnrijke Herren äntligen ſannat / thet han reeda för månge åhr ſedan haar ſkriſwit / at

Döden ſielfwer är Intet/ock gör Allting til Alsintet.

Item:

Wett ock Sinne gå bort/ fördwällmas i dwaas och i glömſko/
Döden är yttersta målet / i dy wij ſamkas och åndas.

Såſom ock / thet han något för ſitt aflijdande / wijd ſitt leſwernes kortelige vprepeterande af Sooteſången betygade / at aff allom them / ſom någontijd något haſwa ſkrijſwit / hwilkas Böcker honom hade händt at förekomma / haar ingen warit ſom ſannare ock wijſare Ord haar upteeknat än den / ſom ſkreeff / at Mänſkelige leſwernet är ὄναρ σκιᾶς, ſomnium umbræ, en ſkugge-dröm/eller dröm i och om ſkuggan. Ock tå jag honom ſamma gång frågade / om något war / ſom han ännu wille gijſwa mig wijd Handen/ſwarade han / at thet aldrabäſta ſom man i Werlden kan äga / är ett gladt mood: Förmaante och rådde mig / at jag intet wijdlöfftigare måd Werlden och thet werldzliga mig ſkulle inlåta / än däraff til en Sinneroligheets erhållan kunde wara nödigt. Tackade innerligen Gudh / ſin Skapare / ſom honom i ſijne Dagar en hälſam Kropp / ett gott förſtånd / dageligit Bröd / ett förnöijeligit Sinne / ock i alt ett frögdigt gemöte hade förlänt. Hwilket han ock ſå ſtarck haar warit til at behålla / ſå at ingen olyckos anſtöt / ehuru ſwår han ock kunde wara / haar någonſin förmått bemälte hans glädie utur hans hierta ſtörta: Ja / thet jag wäl på hans döda mull honom må efterſäya / när han en gång emellan Swerie och Lifland på alt ſitt goda hade lijdit ſkepsbrott / ock folcket måd möda undſluppit / hade råkat på Landet gode och mådynkſamme Männiſkior / då haar

han

han/ ſijendes alla wara häpne ock modfallne/ mäd lämpeligit ſkämt/ glade åthbyrder/ ock rolige optog framkom̄it/ ock därmäd icke återwändt/ förrän heela thet bedröfwade följet war upfriſkat/ ock lijka ſom å nyo uplijfwat/ at hwar ock en/ ſin å färde warande nöd/ ſnart aldeles förgaat och förglömde. gifwandes han altiid at förſtå/ at hans Sinne war myckit ſtarckare/ än at thet effter Lyckans oſtadigheet ſkulle hweeka ock omdriifwas; ock at hans innerlige nöye beſtood i hans kropps hälßa/ ock deß nödtorfftige underhåll/ ſå ock i ett gott Hierta/ åhrligit/ fromt ock wettigt leſwerne/ ſamt theraf-flytande gunſt/ ock affhåll ibland Folck. Jämte en wiß förtröſtan/ at Gud/ ſom honom de gåfwor hade förundt/ wore och wißerligen honom ſin närings deel/ hwar med han ſin werld kunde igenom komma/ förunnandes/ när han de gåfwor wäl anlade. Til hwilket hans nöye/ tilſköto ock icke litet hans ſtudier ock Böcker/ mäd dem han/ lijka ſom aff en hoop opwachtare omringad/ en gång ock annan/ wijd min ankomſt utbraſt: quam dulce eſt ſapere! Män emädan hans leſwerne är ſå nyligt/ ock hans bekante/ än noog månge/ will jag mäd hans wijdare omtaal affſtå/ warandes nögd/ allenaſt at här bijfoga öfwer honom en liten Grafſkrifft/ i thet öfrige förſäkrad/ at ehuruwäl han werlds-reeſa nu här mäd är fulländad/ han likwäl här/ både ſkrifftligen och muntligen de åtanckar/ och de Ord effter ſig haar lemnat/

Dem aldrig Döden mäcktig blijr/
  Ur Faderlandets Minne plåna/
  Så länge Werlden Sool ock Måna/
Ock Sool ock Måna Werlden ſijr.

Grafſkrifft.

Sÿ här hwar Jöran Stiernhielm är gömder/
Af Wett och Lärdom aldrig förglömder:
Fyr' och Siuttije åhr han i Werldene hinte/
Dock acktade Werlden faſt minder än inte:
Om alla Hans gåfwor iagh inte wil ſkrÿfwa/
Ty iag dem ing=dera fylleſt kan drÿfwa:
Jag ſäger thet eena han ſielfwer mig ſaad/
Så länge han leefde ſå leefde han glaad.